

W 2017 roku zbiory Kolekcji II Galerii Arsenał w Białymstoku powiększyły się o kolejne dzieła

Do białostockiej Galerii trafiły: 1. Piotr Uklański, *Bez tytułu (Solidarność)*, 2007, 1 część dyptyku, fotografia na dibondzie, 260x370 cm, edycja 5+AP; 2. Witek Orski, *Dziura w ziemi (6x4,5)*, 2015 (180x135 cm, druk atramentowo-pigmentowy, bezkwasowo podklejony na dibond, w oprawie z wytrawionego dębu) Edycja 1AP/2+2AP; 3. Witek Orski, *Dziura w ziemi (135)*, 2015 (180x120 cm, druk atramentowo-pigmentowy, bezkwasowo podklejony na dibond, w oprawie z wytrawionego dębu) Edycja 1AP/2+2AP.

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Zrealizowano ze środków budżetu Miasta Białegostoku

Łączna kwota dotacji: 229.200 zł

W tym:

Dofinansowanie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego: 180.000 zł (78,53%)

Dofinansowanie Miasta Białegostoku: 49.200 zł (21,47%)

OPIS DZIEŁ

1. Piotr Uklański, *Bez tytułu (Solidarność)*, 2007, 1 część dyptyku, fotografia na dibondzie, 260x370 cm, edycja 5 +AP

Piotr Uklański w pracy *Bez tytułu (Solidarność)* odwołuje się do symbolu narodowego, czyniąc sztukę współczesną integralną częścią życia społecznego. Utworzony pod kierunkiem artysty, z kilku tysięcy żołnierzy, charakterystyczny logotyp Solidarności został sfotografowany w dwóch ujęciach (zwartym i rozproszonym) w szczególnym miejscu – na terenie Stoczni Gdańskiej, kolebce ruchu solidarnościowego. Piotr Uklański zastosował tę metodę wcześniej realizując pracę *Bez tytułu (Jan Paweł II)*. Uważamy, że to bardzo ważna praca wybitnego i znanego w świecie artysty, która jest bardzo mocno osadzona w kontekście Polski, praca, którą z pewnością będziemy prezentować na wystawach w kraju i za granicą, gdyż jej narodowa symbolika jest tak silna i wielopłaszczyznowa, że wpisuje się w różne narracje obecne w naszej kolekcji. W tym roku zakupiliśmy jedną część dyptyku (ujęcie rozproszone), drugą część dyptyku *Solidarność* będziemy chcieli zakupić w 2018 roku.

Prace Piotra Uklańskiego znajdują się w najlepszych światowych kolekcjach m.in. w Metropolitan Museum of Art w Nowym Jorku, Museum of Modern Art w Nowym Jorku, Solomon R. Guggenheim w Nowym Jorku, Tate Modern w Londynie, Walker Art Center w Minneapolis, Museum of Modern Art w Chicago, Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie, Migros Museum für Gegenwartskunst w Zurychu czy Fundacji François Pinaulta.

PIOTR UKLAŃSKI (ur. 1968)

Studiował w Akademii Sztuki w Warszawie. W latach 1990/91 uczestniczył w

Studiował w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. W latach 1989/90 uczęszczał do gościnnej pracowni Marka Koniecznego, Kontynuował studia z wolnej stopy wraz ze Zbigniewem Warpechowskim, Krzysztofem Zarębskim i Pawłem Freislerem. Studiował także fotografię w Cooper Union School for Advancement of Science and Art w Nowym Jorku. Mieszkający na stałe w USA od 1991 roku. Wystawy Piotra Uklańskiego to m.in.: Polska Neoawangarda (Carlson Gallery, Londyn 2012), 75. Doroczna Parada Pułaskiego, (Nowy Jork, 2012), Piotr (Massimo De Carlo, Mediolan, 2011), Discharge! (Gagosian Gallery, Nowy Jork, 2011), 2010 Whitney Biennial (Whitney Museum of American Art, Nowy Jork, 2010), When Things Cast No Shadow (5th Berlin Biennale for Contemporary Art, Berlin, 2008), Białoczerwona (Gagosian Gallery, Nowy Jork, 2008), Joy of Photography (Musées de la ville de Strasbourg, Strasbourg, 2007), A Retrospective (Vienna Secession, Wiedeń, 2007), Summer Love (Whitney Museum of American Art, Nowy Jork, 2007), Shapes of Space (Solomon R. Guggenheim Museum, Nowy Jork, 2007), Summer Love (63. Międzynarodowy Festiwal Filmowy, Wenecja, 2006), Where Are We Going? (Palazzo Grassi, Wenecja, 2006), Territorio Livere (26 São Paulo Biennale, São Paulo, 2004), Piotr Uklański (Kunsthalle Basel, Bazylea, 2004), Dreams and Conflicts: The Viewer's Dictatorship (50. Międzynarodowa Wystawa Sztuki, Wenecja, 2003), Project 72 (MoMA, Nowy Jork, 2000), Greater New York (P.S.1, Nowy Jork, 2000), The Nazis (KW Institute for Contemporary Art, Berlin, 2000), Naziści (Zachęta Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa, 2000), Manifesta 2 (Casino Luxemburg – Forum d'Art contemporain, Luxemburg, 1998), Życie jakie powinno być (Galeria Grodzka, Lublin, 1995).

2. Witek Orski, Dziura w ziemi (6x4,5), 2015 (180x135 cm, druk atramentowo-pigmentowy, bezkwasowo podklejony na dibond, w oprawie z wytrawionego dębu) Edycja 1AP/2+2AP

3. Witek Orski, Dziura w ziemi (135), 2015 (180x120 cm, druk atramentowo-pigmentowy, bezkwasowo podklejony na dibond, w oprawie z wytrawionego dębu) Edycja 1AP/2+2AP

Oba nowo zakupione dzieła Witka Orskiego (z cyklu Dziura w ziemi) były prezentowane na wystawie indywidualnej Witka Orskiego w Galerii Arsenał w Białymstoku (od 20 stycznia do 23 lutego 2017).

Wybraliśmy do zakupu dwie z cyklu prac *Dziury w ziemi* Witka Orskiego. Czarno-białe, szaro-szare, o niskim kontraście, oszczędne, małomówne zdjęcia, przedstawiające wykopane doły. Dziury w ziemi to cykl oparty o bardzo surową, jasno uporządkowaną i analityczną koncepcję. Punktem wyjścia są czarnobiałe zdjęcia, do wykonania których użyte zostały różnego rodzaju standardowe formaty negatywów. Na każdym ze zdjęć zarejestrowana jest wykopana przez artystę dziura w ziemi, o rozmiarach dziesięciokrotnie większych niż zastosowany w danym przypadku negatyw. Fotografie przedstawiają dokumentację pewnego działania, mamy tu do czynienia z najprostszą i prawdopodobnie jedną z pierwszych prac, jaką człowiek wykonywał w ogóle. W tym przypadku zostaje ona zrealizowana po to, aby stworzyć dzieło sztuki. Interesująca jest

tutaj relacja między pracą włożoną w realizację tego dzieła a samym dziełem. Zdjęcia cyklu Dziury w ziemi, budzą skojarzenie z malarstwem abstrakcyjnym. Wybrane do zakupu prace znakomicie komunikują się z obecnymi już w Kolekcji II pracami Mikołaja Smoczyńskiego, Łukasza Skąpskiego, ale też Rafała Bujnowskiego i Wojciecha Łazarczyka. RANKING „Kompas młodej sztuki 2015”: Witek Orski – pozycja 60.

WITEK ORSKI (ur. 1985)

Uniwersytet Warszawski, Wydział Filozofii i Socjologii Magister Filozofii 2011. Doktorant w Instytucie Filozofii UW oraz na Wydziale Komunikacji Multimedialnej UAP. Wykładowca

Akademii Fotografii. Współtwórca i współwłaściciel galerii Czułość. Artysta wizualny i teoretyk fotografii. Swoje prace określa jako narastające na siebie wątki, podejścia i ujęcia. Interesują go relacje pomiędzy obrazami, bada społeczne funkcje fotografii, samo medium i jego miejsce w polu sztuki. Jego zdjęcia opublikowano m.in. w książce Self Publish be Naughty Londyn/ Nowy Jork i wydawnictwie L'héliotrope revue photographique Paryż. Współpraca z magazynami: Aktivist, ELLE, Eksklusiv, Kmag, Natemat.pl, PULP, WAW. Mieszka i pracuje w Warszawie.

Wybrane wystawy:

"Ćwiecenie", Galeria Czułość, Warszawa, 2014

"Sum is equal to the difference" wystawa zbiorowa, No Local, Kraków, 2012

"Teraz wyglądam pięknie i nienawidzę siebie" kurator, wystawa zbiorowa, Bunkier Sztuki, Kraków, 2012

"Wulgarne" wystawa indywidualna, Galeria Czułość, Warszawa, 2012

"Atak Czułości" publikacja i wystawa zbiorowa, Miesiąc Fotografii w Krakowie, 2011

"How How I miss you" wystawa zbiorowa, Galeria Czułość, Warszawa, 2010

DZIEŁA PODAROWANE PRZEZ ARTYSTÓW

Witek Orski, Dziura w ziemi (6x9), 2015 (180x120 cm, druk atramentowo-pigmentowy, bezkwasowo podklejony na dibond, w oprawie z wytrawionego dębu) Edycja 1AP/2+2AP

David Chichkan, Przekraczanie granic 2 (Ukraina – Polska), akwarele na papierze, 2017

David Chichkan to młody, ukraiński, zaangażowany artysta i aktywista ze skłonnością do anarchii i obnażania relacji władzy. Posługuje się często rysunkiem, komiksem czy murałem (estetycznie nawiązującym często do tradycyjnego malarstwa rosyjskiego, w tym ikon i socrealizmu). Ostatnie jego prace są bezpośrednim komentarzem do przemian społecznych po rewolucji na Majdanie. W pracy *Przekraczanie granic 2 (Ukraina – Polska)* posługuje się grafem znanym z internetowych testów na prawicowość/ lewicowość, określających nasze poglądy polityczne. Sytuuje na nim portrety anonimowych osób z Polski i Ukrainy, na tyle typowe, że każdy może

spróbować odnaleźć w nich siebie i starać się umieścić na politycznym spektrum. Gdzie przebiega we współczesnych społeczeństwach, polskim i ukraińskim, granica pomiędzy prawicą i lewicą, konserwatyzmem i progresywizmem? Wszystko się dzisiaj, w czasach post-polityki i napięć społecznych i ideologicznych, miesza, więc postawienie podobnych granic staje się coraz bardziej iluzją. (Agata Pyzik)

DAVIV CHICHKAN (ur. 1986)

Urodzony w 1986 r. w Kijowie, gdzie mieszka i pracuje. Artysta i aktywista. Malarz i grafik, którego ulubioną techniką jest akwarela. Anarchista. W latach 2010–2016 był członkiem ukraińskiej organizacji anarchistycznej Unia Pracowników Autonomicznych, a od 2014 r. jest członkiem libertariańskiej organizacji Czarna Tęcza. Twórca projektu badawczego LCUD (Libertariański Klub Dialektyki Podziemnej) poświęconego ideologii prawicowej na Ukrainie. Działalność artystyczną rozpoczął na początku XXI w. Uczestnik Biennale w Kijowie w 2015 r. Jego projekt *W czasie wojny* prezentowany był w 2016 r. w galerii ARTSVIT w Dnieprze, Ukraina. W lutym 2017 r. Chichkan zaprezentował swoją indywidualną wystawę *Zmarnowana okazja* w Centrum Badań nad Kulturą Wizualną w Kijowie – była to refleksja na temat Majdanu, dekomunizacji i wojny na wschodzie Ukrainy. Pokaz został zniszczony przez neonazistów.

Mirosław Bałka, Katarzyna Krakowiak, Jutro nie przyjdzie nigdy, 6 grup neonów, neon, dźwięk, 2016

„Jutro nie przyjdzie nigdy” – to projekt będący rezultatem współpracy Mirosława Bałki i Katarzyny Krakowiak. Punktem wyjścia do jego realizacji było pytanie o poczucie niepewności, jakie towarzyszy nam w coraz szybciej zmieniającym się świecie. To także pytanie o możliwość artykulacji naszych potrzeb i lęków. Powszechnie odczuwamy inflację znaczenia słów w przestrzeni publicznej. Agresja, demagogia i kłamstwo są dzisiaj stałymi elementami dyskursu medialnego i politycznego. Każdego dnia w mediasferze pojawiają się nowe słowa i hasła, które są narzędziami werbalnego wywierania presji i zdobywania dominacji nad innymi poprzez zawartą w tych słowach symboliczną przemoc. Otaczające nas na każdym kroku znaki manipulują naszymi emocjami i potrzebami, mają nas nieustannie pobudzać do reakcji.

Projekt Katarzyny Krakowiak i Mirosława Bałki jest pytaniem o znaczenie słów i znaków, którymi się komunikujemy, ale nie porozumiewamy. Tytuł wystawy sugeruje niemożliwość dalszej narracji, niemożliwość spełnienia się przyszłości w momencie przekreślenia teraźniejszości. Zawiera się w nim także paradoks niemożności określenia czasu: „jutro” nigdy nie nadchodzi, ponieważ z naszego punktu widzenia każdą chwilę musimy określać jako teraźniejszą. W świecie bez przyszłości rzeczywistości skazanej na wieczną teraźniejszość, stajemy wobec niemożliwości zarówno transgresji, jak i transcendencji. [...] (Marek Wasilewski)

Za: Galeria Arsenał

